

een acht centimeter brede platte staart is. Deze staart is soms duidelijk te zien, als ze hoog in het water zwemmen, of gaan duiken zodat de staart boven water komt. Soepele wendingen in het water, alle kanten wel op.

Maar uiteindelijk gaat de eerste die van rechts kwam me verlaten en verdwijnt na een vijfenzeventig meter uitbeeld. De linkse gaat de rechterkant op en gaat op een honderdvijftig meter van me aan het land, zodat de grote van het dier ook nog waar te nemen is.

Hé, wat komt daaraan zwemmen een tweehonderd meter rechts van me? Ook een bever, is het de ander gelukt me voorbij terug te zwemmen zonder dat ik iets gemerkt heb. Onderwater soms tegen de stroom in. Het blijft een raadsel hoe dat kan.

De twee rechts van me komen bij elkaar. Kruipen tegen elkaar aan. Een paring soms. Na een aantal minuten, soms stil liggend in het water als één massa te zien. Soms achter elkaar aan of om elkaar toe als twee exemplaren te zien eindelijk op het droge. Deze keer hebben deze beide bevers aandacht voor elkaar dit in tegen stelling toen de beide bevers die voor me zwommen. Toen geen aandacht voor elkaar maar alleen voor de figuur op de oever. Het gezicht werd niet van hem afgewend. Van beide bevers niet.

Dan gaan de beide bevers weer in het water en gaat men uiteen. Een van de twee gaat verder of terug tegen de stroom in en is uiteindelijk niet meer te volgen. De andere komt mijn kant op en gaat de wal op. Terwijl beiden nog in beeld zijn is er opeens ook nog een van links van me. Dus in ieder geval een drietal. De rechtse gaat uiteindelijk een veertig meter van me af de wal op om aan wat takken zitten te schudden. Althans dat is het voor mij, het kan zelfs ook vreten zijn. De linkse plast wat in het water en dan blijkt er nog meer te zijn. Zouden er vier zijn? Maar nee het is een muskusrat.

De linkse gaat ook aan wal een twintigtal meters van mij af. Probeer door op te staan en er heen te lopen om nog een foto te schieten van een bever uit het water. Maar door de begroeiing is dat niet mogelijk. Deze linkse gaat me zwemmend voorbij en gaat naar die, die met de takken bezig is geweest.

De muskusrat komt ook dichterbij tegen de stroom in, maar deze is op zijn qui-vive en vertrouwd de zaak schijnbaar niet, want het duikt nogal eens onder om een viertal meters van de duikplaats weer op te duiken.

Het is mooi geweest vanaf het tijdstip dat ik de eerste bever zag is het nu een uur later. Het is kwart over elf als ik opbreek. Nog even in het “bos” kijken naar de strikken, maar het is te donker. Wel zie ik nog een eekhoorn bungelen. Een Ground Squirrel blijkt het later te zijn. Ik haal het uit de strik en neem het mee om het thuis te laten zien.

Bij thuis komst komen de beide Margrieten nog even uit bed om een verslag te horen en de “buit” te bekijken. Maar de ene, Margriet H, wil er niet aan komen, nee hoor, en dat wil wel eventueel een gehavend hertenkalf verplegen!